

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/211/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816200059
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816200059.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky Mgr. Q. P., bytom N. O., T. XXX/X, proti odporcovi PhDr. Y. W., bytom W., P. H. XXX/XX, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. apríla 2016, č. k. 13C/1/2016-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd v súlade s ust. § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. odporcovi nariadil, aby sa v postavení znalca zdržal neoprávnených zásahov do práv navrhovateľky neodbornými vyjadreniami. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla skutočnosti, že odporca svojim konaním vážne ohrozuje a zasahuje do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, opakovane ju očierňuje, poškodzuje jej meno, jej celkový osobnostný a morálny profil a to nielen pred úradnými osobami, pričom takýmito neoprávnenými zásahmi do základných ľudských práv navrhovateľky jej privodil závažné ujmy a tento stav aj naďalej udržiava. Navrhovateľka poukázala na to, že odporca v znaleckom posudku č. XX/XXXX vypracovanom v trestnom konaní C.: E.-XXX/OVK-PD-XXXX pre zadávateľa E. H. opakovane uvádza, že u maloletého existuje syndróm zavrhnutého rodiča, ktorý u maloletého mala vybudovať a rozvinúť práve navrhovateľka a tiež tvrdí, že navrhovateľka trpí pseudobludmi, nakoľko podľa odporcu prechováva voči otcovi maloletého negatívny postoj a to najmä v tej rovine, že pripisuje otcovi maloletého konanie, ktoré navrhovateľka pomenováva ako sexuálne obťažovanie, resp. zneužívanie maloletého, čo však vykonaným znaleckým dokazovaním nebolo preukázané. Súd však z podaného návrhu nemal za preukázanú existenciu naliehavého právneho záujmu, navrhovateľka tiež neosvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a ani potrebu dočasnej úpravy vzťahov účastníkov konania. Súd bol toho názoru, že v danom prípade navrhovateľka súdu neosvedčila, že je potrebné upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania. V tejto súvislosti poukázal najmä na zákonnú povinnosť znalca vykonať znaleckú činnosť pre zadávateľa, pričom znalecký úkon nesmie bezdôvodne odmietnuť vykonať v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Ak sa navrhovateľka predmetným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáha, aby sa odporca ako znalec ustanovený v trestnom konaní zdržal neoprávnených zásahov do práv navrhovateľky nepravdivými a neodbornými tvrdeniami, že u maloletého syna navrhovateľky E. existuje a sa rozvinul syndróm zavrhnutého rodiča, ďalej aby sa zdržal tvrdení o pseudoblude navrhovateľky v súvislosti so zločinom sexuálneho zneužívania maloletého syna navrhovateľky, ďalej aby sa zdržal protichodných a navzájom sa vylučujúcich tvrdení v súvislosti so zločinom sexuálneho zneužívania maloletého syna navrhovateľky a vyjadrení o tom, či maloletý syn navrhovateľky bol alebo nebol sexuálne zneužívaný, žiada, aby súd v rámci občianskoprávneho konania o nariadenie predbežného opatrenia prejedlikoval, resp. zaujal stanovisko (k pravdivosti, či nepravdivosti, resp. neodbornosti a odbornosti v trestnom konaní podanému znaleckému posudku), či hodnotil dôkazy vykonané v trestnom konaní pre účely trestného konania, pričom dôkazy získané zákonným spôsobom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotia orgány činné v trestnom konaní a súd podľa svojho

vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Aj z uvedeného dôvodu nie je možné, aby súd zakázal znalcovi, resp. aby prikázal znalcovi, aby sa zdržal vykonania znaleckej činnosti v rámci trestného konania v zmysle zákonných kritérií pre znaleckú činnosť stanovenými zákonom. Súd v tejto súvislosti poukázal aj na § 16 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z. z.. Je na orgánoch činných v trestnom konaní a súdu, aby posúdili zákonnosť a teda aj odbornosť predmetného znaleckého posudku odporcu vypracovaného v rámci trestného konania. S poukazom na vyššie uvedené dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia za danej procesnej situácie nie je dôvodný, a preto ho zamietol. Na záver poukázal na to, že navrhovateľka má možnosť v rámci trestného konania využiť prostriedky na nápravu, a to domáhaním sa nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania, príp. využitia zákonnej lehoty na podanie námietky proti znalcovi. Právne svoje rozhodnutie dôvodil podľa § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 6, 8, § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., § 12 ods. 1, § 16 ods. 1, 2 zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľov, § 2 ods. 12, § 115 ods. 2, § 146 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhala sa jeho zmeny tak, že jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude vyhovené. Mala za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, keď uviedol, že má riešiť vec v rámci trestného konania, v ktorom bol znalecký posudok odporcu č. 25/2013 vypracovaný. Dôvodila, že odporca ju ako iná fyzická osoba závažným spôsobom a opakovane morálne poškodzuje, očierňuje, uráža na cti a zasahuje do jej osobnostných práv, pričom ochrany osobnosti sa nemôže domáhať v trestnom konaní. Predmetné vyjadrenia odporcu o syndróme zavrnutého rodiča u maloletého dieťaťa svedčia o jeho vysokej neodbornosti, keď diagnostikoval dieťaťu diagnózu, ktorá v odbornom a vedeckom svete neexistuje a ktorú postupom lege artis nemožno stanoviť. Vyjadrenia odporcu o syndróme zavrnutého rodiča sú neodborné, neobjektívne tvrdenia a prevzal ich bez riadneho štúdia danej problematiky a dosiahnutého stavu poznania v odbornom a vedeckom svete od amerického kontroverzného psychiatra a samovraha s pedofilnými sklonsmi R. A. L.. Nakoľko odporca ako znalec je povinný sústavne sa vzdelávať a vykonávať odbornú znaleckú činnosť zákonným spôsobom a postupom lege artis, t. j. v súlade s najvyšším stupňom vedeckého poznania a praxe, čo sa ale jednoznačne vylučuje s diagnostikovaním neexistujúceho syndrómu zavrnutého rodiča, potom tu vzniká dôvodné podozrenie, že odporca vypracoval vedome nepravdivý znalecký posudok a dopustil sa trestného činu podľa § 347 Trestného zákona. Súd prvého stupňa nesprávne posúdil jej návrh, keď v napadnutom uznesení uviedol, že sa domáha, aby súd zakázal odporcovi odbornú znaleckú činnosť. Nič také od súdu nežiada, podaným návrhom sa domáha nastolenia stavu súdom, aby ju odporca prestal urážať na cti neodbornými, neobjektívnymi a nepravdivými vyjadreniami a prestal zasahovať do jej osobnostných práv. Šírenie neodborných, neobjektívnych a nepravdivých tvrdení o neexistujúcom syndróme zavrnutého rodiča odporcom nemá nič spoločné s vykonávaním serióznej znaleckej činnosti, t. j. znaleckej činnosti v zmysle zákona a postupom lege artis. Rovnako ani ostatné tvrdenia odporcu (uvedené v návrhu) nepochádzajú zo zákonnej a odbornej znaleckej činnosti, z ktorej má odporca formálne vzdelanie, avšak napriek tomu sa vyjadruje k problematike I., hoci sa tým pri znaleckom vyšetrení vôbec nezaoberal ani nemohol, nakoľko je evidentne neznať problémov I. a jediné čím disponuje sú neprípustné predsudky o zločine I.. Dôvodila, že odporca jej svojím konaním spôsobil a naďalej spôsobuje ujmu morálnu a aj ujmu psychickú a tieto ujmy naďalej zväčšuje.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa. K odvolacím námietkam navrhovateľky a na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia uvádza nasledovné:

Z dočasného charakteru predbežných opatrení /§ 74 a nasl. O.s.p./ vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie, a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Predbežné opatrenie možno nariadiť len z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Zmyslom každého predbežného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenému účastníkovi a zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Je to procesný inštitút, ktorý umožňuje rýchlo a pružne riešiť

takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aby však súd mohol poskytnúť ochranu nariadením predbežného opatrenia, musí byť aspoň osvedčené, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu, táto dočasná úprava je potrebná, pričom v právnych vzťahoch účastníkov sa ňou nevytvorí nenávratný stav a zároveň neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

V danom prípade sa navrhovateľka domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým súd v súlade s § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. odporcovi nariadi, aby sa v postavení znalca zdržal neoprávnených zásahov do práv navrhovateľky neodbornými vyjadreniami v tom zmysle, že u maloletého syna navrhovateľky E. existuje a rozvinul sa tzv. syndróm zavrnutého rodiča, nakoľko takéto vyjadrenia nie sú v súlade s dosiahnutou úrovňou poznania v odbornom a vedeckom svete, ďalej, aby sa odporca zdržal vyjadrení o pseudoblude navrhovateľky v súvislosti so zločinom sexuálneho zneužívania mal. syna navrhovateľky, ďalej, aby sa odporca zdržal protichodných a navzájom sa vylučujúcich vyjadrení v súvislosti so zločinom sexuálneho zneužívania mal. syna navrhovateľky a vyjadrení o tom, či maloletý syn navrhovateľky bol alebo nebol sexuálne zneužívaný. Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že odporca v postavení znalca vypracoval v trestnom konaní pre zadávateľa E. H. oddelenie všeobecnej kriminality, odbor kriminálnej polície, v trestnej veci prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia znalecký posudok č. XX/XXXX a následne opakovane pred vyšetrovateľom vypovedal v postavení znalca. Navrhovateľka má za to, že odporca svojím konaním zasahuje do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, opakovane ju očierňuje, poškodil a naďalej poškodzuje jej meno, jej celkový osobnostný a morálny profil, a to nielen pred úradnými osobami, pričom neoprávnenými zásahmi do jej základných ľudských práv a slobôd jej privodil závažné ujmy a tento stav naďalej udržiava. Z návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia je zrejmé, že sa mieni vo veci samej domáhať podľa § 13 Občianskeho zákonníka ochrany osobnosti a primeraného zadostučinenia. S poukazom na to, že neoprávnené zásahy do práv navrhovateľky sú zo strany odporcu opakované a pre navrhovateľku majú obzvlášť závažné dôsledky, dôvodila, že je potrebná rýchla súdna úprava stavu právnych vzťahov medzi účastníkmi nariadením predbežného opatrenia.

Nakoľko sa už súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí dôsledne zaoberal neopodstatnenosťou návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia v danej veci, odvolací súd v podrobnostiach na tieto závery poukazuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka v danom prípade neosvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ani ňou namietanú dôvodnú obavu, že odporca zasahuje do jej osobnostných práv, pretože skutočnosť, že konaním odporcu došlo resp. dochádza k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, by mohlo byť prípadne preukázané jedine dokazovaním v konaní vo veci samej. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ bol odporca ako súdny znalec ustanovený v trestnom konaní a zodpovedal na otázky vyšetrovateľa v podanom znaleckom posudku a následne vypovedal pred vyšetrovateľom v postavení znalca, plnil si svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu zo zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Odvolací súd súhlasí s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že navrhovateľka predmetným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia žiada, aby súd v rámci občianskoprávneho konania o nariadenie predbežného opatrenia zaujal stanovisko k pravdivosti, či nepravdivosti, resp. odbornosti či neodbornosti k podanému znaleckému posudku v trestnom konaní, pričom takýmto spôsobom by hodnotil dôkazy vykonané v trestnom konaní pre účely trestného konania, čo je neprípustné. Už len z tohto dôvodu nie je možné, aby súd prikázal znalcovi, aby sa zdržal vykonania znaleckej činnosti tak, ako to žiada navrhovateľka v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Pokiaľ navrhovateľka nesúhlasí s tvrdeniami znalca uvedenými v znaleckom posudku a následne s jeho výpoveďou pred vyšetrovateľom, má možnosť v rámci trestného konania požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku, prípadne sa domáhať nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania. Odvolacie námietky navrhovateľky poukazujúce na to, že sa môže domáhať proti odporcovi ochrany svojej osobnosti iba v rámci občianskoprávneho konania, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené vzhľadom na charakter predbežného opatrenia. Posúdenie nepravdivosti a neobjektívnosti vyjadrení odporcu v súvislosti s výkonom jeho znaleckej činnosti, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky a zakladali by prípadnú dôvodnosť žaloby na ochranu osobnosti, môžu byť preukázané jedine dokazovaním v konaní vo veci samej a nie v konaní o nariadenie predbežného opatrenia. Za tejto situácie tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, neboli osvedčené predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia.

Odvolací súd z týchto dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.